RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 111.538 van 15 oktober 2002
in de zaak A. 121.194/XII-3546.

In zake : Thomas AERTS,
vertegenwoordigd door Luk Aerts en Rita Boets, in hun hoedanigheid van wettelijke vertegenwoordigers van hun zoon,
die woonplaats kiest bij
advocaat K. Wijnen,
kantoor houdende te Mechelen,
Louizastraat 29

tegen :

SCHOLENGROEP 5 - MECHELEN,
die woonplaats kiest bij
advocaten R. Rombaut en M. Stommels,
kantoor houdende te Antwerpen,
Justitiestraat 18, bus 25.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Thomas Aerts, vertegenwoordigd door Luk Aerts en Rita Boets, in hun hoedanigheid van wettelijke vertegenwoordigers van hun zoon op 17 mei 2002 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van “de beslissing d.d. 19 maart 2002 van de beroepscommissie van Scholengroep 5 van het Gemeenschapsonderwijs houdende verwerping van het beroep tegen en bevestiging van de beslissing tegen de definitieve uitsluiting van Thomas Aerts van het tweede jaar, tweede graad Handel-Talen aan het Koninklijk Atheneum Keerbergen, betekend bij aangetekend schrijven op 20 maart 2002”;

Gezien het op dezelfde dag ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoeker de vernietiging vordert van dezelfde beslissing;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door auditeur D. Mareen;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 26 september 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 8 oktober 2002;

Gehoord het verslag van staatsraad G. van Haegendoren;

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. Boes, die loco advocaat K. Wijnen verschijnt voor verzoeker, en van advocaat M. Stommels, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het andersluidend advies van auditeur D. Mareen;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat er vooralsnog geen noodzaak bestaat om over de door de verwerende partij opgeworpen ontvankelijkheidsexcepties uitspraak te doen; dat een onderzoek van en een uitspraak over die excepties alleen nodig is indien zou komen vast te staan dat de grondvoorwaarden voor het toewijzen van de vordering tot schorsing vervuld zijn, wat, zoals hierna zal blijken, niet het geval is;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat verzoeker in het inleidend verzoekschrift de volgende uiteenzetting geeft van het nadeel dat de bestreden beslissing hem zou berokkenen :

> "Door de beslissing tot definitieve uitsluiting werd verzoeker met de feitelijke onmogelijkheid geconfronteerd om nog les te volgen aan het K.A. van Keerbergen.
> Dit was al zo vanaf de eerste beslissing van 4 maart 2002.
> Door beroep aan te tekenen tegen deze beslissing hoopten de ouders deze onrechtvaardigheid ongedaan te maken. Twee weken later op 21 maart bleek hun hoop tevergeefs.
> Zoals het bestreden besluit al aangeeft heeft de school die een leerling uitsluit samen met het CLB de wettelijke verplichting om zo vlug mogelijk een andere school te zoeken (art. 61, §2 van het executievebesluit).

Pas bij aangetekend schrijven van 26 april 2002 werden hiertoe concrete voorstellen gedaan : Heist-op-den-Berg, Aarschot of Leuven.

Het hoeft geen betoog dat Thomas en zijn ouders niet echt tevreden konden zijn met deze opties, nu deze scholen nog verder lagen van hun woonst (Elewijt is deelgemeente van Zemst) dan Keerbergen.

Bovendien zou Thomas zich nog moeten integreren in dergelijke school, nog lessen inhalen,...

Het is verder nooit zeker of de stof die in een andere school behandeld wordt dezelfde is als diegene die Thomas in Keerbergen behandelde of dat men even ver staat in de behandeling ervan.

Het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat Thomas door het niet schorsen van de bestreden beslissing zal ondervinden is dat hij net voor de examens van start gaan, hieraan niet zal kunnen deelnemen, zodat hij sowieso het jaar zal moeten overdoen, wat leidt tot het verlies van een schooljaar.

De bestreden beslissing heeft heel het schooljaar van Thomas gehypotheceerd, hetgeen niet op te lossen is door hem nu in een andere school in te schrijven.

Het feit dat de ouders zelf nog niet overgegaan zijn tot inschrijving van Thomas in een andere school is bovendien te wijten aan het manifest onrechtmatig karakter van de bestreden beslissing, zoals duidelijk blijkt uit de uiteenzetting van de middelen.

De natuurlijke reactie van ieder normale ouder is dan ook het onrecht dat zijn/haar zoon is aangedaan, ongedaan te maken en niet bij de pakken te blijven zitten (o.a. grafologisch onderzoek).

Bovendien heeft de uitsluiting een zwaar psychologische indruk achtergelaten op Thomas en zijn ook de ouders emotioneel belast geweest (en zijn dat nog steeds) door de bestreden beslissing.

Bovendien is de school, die blijkbaar maar al te blij was om van Thomas af te zijn, te kort geschoten in haar verplichting om actief mee te zoeken naar een nieuwe school door pas op 26 april 2002 met concrete voorstellen over de brug te komen.";

Overwegende dat de verwerende partij in haar nota antwoordt :

"Verzoekers geven zelf aan dat de beslissing tot uitsluiting dateert van 4 maart 2002 en de beslissing van de beroepscommissie van 19 maart 2002, waardoor de zoon van verzoekers inderdaad geconfronteerd werd met de feitelijke onmogelijkheid om nog les te volgen aan het KA Keerbergen.

Een eventueel nadeel voor de zoon van verzoekers vloeit voort uit hun eigen houding.

Door bijna 2 maanden na de beslissing van de beroepscommissie een verzoekschrift tot schorsing in te dienen bij de Raad van State heeft verzoeker ertoe bijgedragen dat hij zoveel lessen gemist heeft. Ook de weigering om Thomas in het KA Heist-op-den-Berg in te schrijven heeft er ook toe bijdragen dat Thomas onderwijs heeft moeten derven.

Verzoekers houden voor dat het CLB de verplichting heeft om zo vlug mogelijk een andere school te zoeken. [...]

Uit het mailbericht van 25 april 2002 en bijhorend verslag van mevrouw Van den Bosch Cindy, Psycho-Pedagogisch Consulent, CLB Mechelen blijkt dat het CLB zich terdege ingespannen heeft.

Op 25, 26, 27 en 28 maart 2002 heeft mevrouw Van den Bosch, de moeder mevrouw Aerts-Boets gecontacteerd om het zoeken naar een nieuwe school mogelijk te maken. Op 27 maart 2002 heeft zij contact gehad met Thomas.

Volgens Thomas zouden zijn ouders na de paasvakantie een nieuwe school zoeken.

De ouders hebben geen contact opgenomen met het CLB.

Uit het verslag opgesteld door mevrouw Van den Bosch blijkt dat dhr. Mertens, directeur KA Keerbergen op 12 maart 2002 reeds telefonisch aan het CLB gevraagd had of zij al een nieuwe school aan het zoeken waren voor Thomas. Er werd toen ook medegedeeld dat de ouders nog geen andere school willen zoeken in afwachting van de uitspraak in beroep.

Op 13 maart 2002 wordt er telefonisch door de psycho-pedagogisch consulent aan mevrouw Boets gevraagd of zij een nieuwe school zoeken.

De ouders willen de beslissing afwachten alvorens verdere acties te ondernemen.

Op 16 april wordt weer gesteld dat er geen nieuwe school diende gezocht te worden.

De ouders hebben voor de paasvakantie geen contact opgenomen met het CLB, niettegenstaande hen dit gevraagd was. De paasvakantie begon l april en eindigde 12 april 2002.

Er werd met verschillende scholen contact opgenomen. Onder andere met het KA Aarschot en het KA Leuven.

Op 24 april 2002 heeft de directeur van het KA Heist-op-den-Berg laten weten dat zijn school bereid is Thomas op te nemen in het tweede leerjaar van de tweede graad van de afdeling Handel-Talen.

Het zoeken naar een andere school is de eigen verantwoordelijkheid van de ouders zelf die daarin een keuzevrijheid hebben. Het besluit van de Vlaamse Regering stelt alleen dat daarbij hulp moet worden geboden.

Hierbij is het recht op onderwijs blijvend verzekerd, maar recht op onderwijs betekent in dit geval niet recht op één bepaalde school.

Het blijkt dus dat de ouders zelf niets hebben ondernomen om een andere school te vinden en in het geheel niet hebben meegewerkt met het CLB om voor hun zoon een passende andere school te vinden.

Het beweerde 'nadeel' dat gepaard gaat met het verwisselen van school is een normaal gevolg van een terechte beslissing tot uitsluiting en vormt niet het moeilijk te herstellen ernstig nadeel.

De bewering dat de zoon van verzoekers net voor de examens is uitgesloten en zodoende niet aan deze examens in het Koninklijk Atheneum Keerbergen kan deelnemen, is niet correct. De uitsluiting dateert van 4 maart 2002 en dit is niet net voor de examens van start gaan. Op dat ogenblik was integratie in een andere school nog steeds mogelijk. Waar verzoekers nu voorhouden dat dit zou leiden tot het verlies van een schooljaar, dient opnieuw te worden opgemerkt dat dit enkel te wijten is aan hun eigen houding waarvoor zij zelf aansprakelijk zijn en bovendien aan de miskenning van de leerplicht. Verzoekers pogen hun stilzitten te verantwoorden door te wijzen op het manifest onrechtmatig karakter van de bestreden beslissing maar hier dient te worden opgemerkt dat zij slechts op 16 mei 2002 een verzoekschrift tot schorsing aan de Raad van State hebben gericht en slechts op 29 mei 2002 een dagvaarding in kortgeding hebben uitgebracht, dit is ongeveer drie maanden na de beslissing tot uitsluiting.

Verzoekers stellen zelf dat het een natuurlijke reactie is om onrecht ongedaan te maken en niet bij de pakken te blijven zitten, maar in casu hebben zij dat wel gedaan.

De zware psychologische druk waarover verzoekers praten, is te rangschikken onder een eventueel moreel nadeel van de beslissing, welk nadeel door een eventueel vernietigingsarrest zal hersteld worden.
Er is geen moeilijk te herstellen ernstig nadeel [...].";

Overwegende dat verzoeker in essentie het niet kunnen deelnemen aan de examens en daaruit "sowieso" volgend verlies van een schooljaar als nadeel doet gelden en dat de verwerende partij hierop antwoordt, samengevat, dat een andere school was gevonden in de maand april en verzoeker alsdan nog ruim tijd had om zich op zijn examens voor te bereiden zodat hij dit nadeel grotendeels zo niet geheel aan zijn eigen stilzitten te wijten heeft;

Overwegende dat de verwerende partij ter terechtzitting opmerkt dat het schooljaar ondertussen onherroepelijk verloren is;

Overwegende dat vooreerst moet worden vastgesteld dat verzoeker, wat daarvoor ook zijn redenen waren, gewacht heeft om huidige vordering in te stellen tot 17 mei 2002; dat eveneens moet worden vastgesteld dat hij de gewone schorsingsprocedure heeft gevolgd en niet de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden maatregel heeft gevorderd bij uiterst dringende noodzakelijkheid;

Overwegende vervolgens, dat de ouders van verzoeker erkennen "nog niet overgegaan [te] zijn tot inschrijving van Thomas"; dat zij, indien zij menen het recht op die manier in eigen hand te mogen nemen, alleszins dan ook moeten dragen dat verzoeker ondertussen geen lessen volgt en aan geen examens kan deelnemen, zelfs niet in een andere school;

Overwegende dat het gevolg van die dubbel afwachtende houding is, dat de Raad van State over het beroep slechts uitspraak kan doen op een ogenblik dat verzoeker hoe dan ook geen lessen heeft gevolgd, hij niet meer kan deelnemen aan de examens en hij zijn schooljaar zal moeten overdoen; dat een eventueel tussen te komen schorsingsarrest verzoeker bijgevolg niet meer kan behoeden voor het door hem aangevoerde nadeel;

Overwegende dat verzoeker ook een moreel nadeel doet gelden; dat een moreel nadeel in beginsel wordt hersteld bij een eventueel later tussen te komen nietigverklaring; dat de Raad niet ziet waarom het te dezen anders zou zijn;

Overwegende dat voor het eerst ter terechtzitting nog wordt aangevoerd dat verzoeker er zeer wel belang bij zou hebben, zelfs indien hij zijn jaar moet overdoen, dit te kunnen doen aan het koninklijk atheneum te Keerbergen omdat zijn kansen op slagen daar groter zijn dan elders, zodat de uitsluiting hem ook een moeilijk te herstellen ernstig nadeel berokkent nu hij in een andere school moet les volgen;

Overwegende dat de inschatting van de slaagkansen van verzoeker louter hypothetisch en in haar algemeenheid niet bewezen is; dat voorts, gelet op artikel 17, § 3, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en artikel 8, tweede lid, 5°, van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State, in principe alleen acht kan worden geslagen op het nadeel dat in het verzoekschrift wordt aangevoerd; dat niet blijkt waarom te dezen van dat principe zou dienen afgeweken; dat van het nadeel ook al in het verzoekschrift gewag kon zijn gemaakt; dat er geen rekening mee wordt gehouden;

Overwegende dat niet voldaan is aan één van de voorwaarden waaronder de Raad van State de schorsing van de tenuitvoerlegging kan bevelen; dat die vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing te verwerpen,

B E S L U I T :

<u>Artikel 1</u>.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

<u>Artikel 2</u>.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vijftien oktober 2002, door :

de HH.	G. VAN HAEGENDOREN,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
	F. BONTINCK,	toegevoegd griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

F. BONTINCK. **G. VAN HAEGENDOREN.**